

Co rozumíme pod pojmem „znovuzrozený“?

Anthony Buzzard

Téměř každý zná Janovo evangelium 3. kapitolu. Je to proslulá konverzace mezi Ježíšem a předním rabínem, který měl vědět, co znamená **narození z nebe**, ale nevěděl (v. 9-11). Nikodém se bál toho, aby nebyl viděn svými přáteli, jak se druží s „neortodoxním“ nebo „pochybným“ rabínem Ježíšem, a proto přišel v noci. Nikodém byl dost upřímný, aby věděl, že nikdo nemohl dělat zázraky, které vykonal Ježíš, ledaže by s ním byl pravý Bůh a že by ho pověřil (v. 2: „přichází od Boha“, to znamená, pověřen Bohem, zdaleka to neznamena, že Ježíš byl naživu před tím, než se narodil!).

Ježíš předal nejzákladnější lekci. Pokud se **nenarodíme znovu** nebo nenarodíme shora, tedy díky Boží tvůrčí činnosti, nemůžeme nikdy vidět ani zažít Boží království. Nemůžeme být spaseni. Nemůžeme tedy pochopit Království a nezískáme nesmrtelnost v Království, když se Ježíš vrátí. To jsou opravdu velké problémy – jediné, které se nakonec počítají!

Ježíš učinil **znovuzrození** z vody a ducha podmínkou pro ochutnání moci Království nyní a pro získání nesmrtelnosti v budoucím Království. Hebrejské spisy Písma (Nikodém to měl vědět) mluvily o vylití ducha v Izaiášovi 32:15-18. On a Izraelci by měli vědět o obnovujícím účinku a síle ducha. Hebrejská Bible je plná úžasných proroctví pro světlou budoucnost, po potrestání. Izaiáš předpověděl, že „jednoho dne z výšin nebe **do nás vdechně duch**, než písečné duny vyrostou jako ovocný sad a ovocný sad jako les. Spravedlnost zaplní samotné písečné duny a poctivost sadů a spravedlnost nám přinese klid a pohodu; poctivost nám prokáže bezpečí. Moji lidé budou mít domy klidu a odpočinku v domech nerušeně. Ach, šťastný lid...“ (překlad Moffattův)

To bylo zaslíbené znovuzrození shora, duchem, které Ježíš oznámil ještě před světaširým vystoupením Božího království. Pokud chceme být v tomto Království, když přijde při druhém příchodu, musíme se nyní znovu narodit, přijmout ducha nového života a být vhodní ke zdědění Božího království, až se Ježíš znovu objeví. Regenerace, znovuzrození, se nám musí přihodit nyní ještě před velkou obnovou světa. Ježíš mluvil o této nadcházející regeneraci celého světa v Matoušovi 19:28 a Pavel v Titovi 3:5 učí o naší potřebě obnovy skrze umytí a znovuzrození skrze svatého ducha.

Ježíš a Pavel ovšem učili stejné zachraňující evangelium a oba znali Izaiáše 51:16 a 65:17-25, kde čteme o velké přicházející nové společnosti na zemi, nových nebesích a zemi, novém světovém řádu s hlavním městem v Jeruzalémě. To vše je materiál evangelia Království, kterému se má věřit v reakci na příkaz, že „máme činit pokání a věřit Božimu evangeliu Království“ (Marek 1:14-15).

Ježíš a Pavel si intenzivně uvědomovali doprovodný text v Iz. 32:1 „Jednoho dne bude král vládnout ve spravedlnosti s knížaty, kteří vládnou s poctivostí.“

Naším údělem je, jak říká samotné Písmo, pomáhat Ježíši při organizaci a správě této přicházející nové společnosti na zemi. Křesťanství nikdy neznamená „jít do nebe jako odtělesněný ducha, když zemřete.“ Je vždy o zdědění a vlastnictví obnovené krajiny a země (Mat 5:5; Zj 5:10; 20:1-6), s Ježíšem a všemi věrnými všech věků, až se Mesiáš vrátí. Důrazně se zeptejte svého přítele: „Kde doufáte, že budete v budoucnosti?“ „Doufám, že budu s Ježíšem v nebi,“ řekne předvídatelně. Potom kontrujete: „Proč chceš jít do nebe, když tam Ježíš nebude?!“

Mnozí účastníci bohoslužeb jsou velmi daleko od toho, aby měli pohled na budoucnost jako Bible! Mnohem méně uchopí křesťanský úděl, cíl našeho současného výcviku a soužení vzhledem k naší volbě do královského úřadu v budoucím království. Často přemýšlíte o Zjevení 2:26-27 a 5:10: Ježíš ustanovil opravdové věřící

„královstvím kněží“ (Zj 1: 6) a „budou vládnout jako králové **na zemi**“ (Zj 5:10). Daniel 7:18, 22, 27 je klíčovou pasáží pro představení evangelia. Nastane čas, kdy „svatí budou vlastnit Království a všechny národy a lidé je budou poslouchat“ (Dan 7:27). Budu to opakovat, protože o těchto úžasných výrociích je známo jen málo: „Královská moc, svrchovanost a velikost všech království pod nebem bude dána svatému lidu (svatým) Nejvyššího. Jejich královská moc bude trvat věčně a každá říše jim bude sloužit a poslouchat je.“ (Dan 7:27, Revised English Bible).

Žádejte svého pastora, aby o tom všem rozsáhle kázal. Abychom se mohli účastnit nesmrtelnosti a vládnutí v nadcházejícím, pokojném Božím království na zemi, musíme se znovu narodit, řekl Ježíš. Je Jan jediným autorem, který se zabýval tímto základním tématem? Rozhodně ne. Matouš a Marek a Lukáš byli stejně ohromeni nanejvýš důležitou otázkou znovuzrození a zaznamenávají, jak Ježíš zacházel se stejným tématem tak, že hovořil o **semenu**, které musí být usazeno v našich srdcích, aby nastalo nové zrození. To je zemědělský obrázek, nám všem dobře známý. Když Ježíš mluvil k Nikodémovi, použil biologickou myšlenku znovuzrození semenem, získání nového původu.

Mnoha vašim přátelům bylo řečeno, že **znovuzrození** zahrnuje „přijetí Ježíše do svého srdce“. Tento koncept je často velmi vágní. Otevřený všemožným nápaditým dohadům. Postrádá zcela jasnost a specifičnost evangelia Království, jež učil Ježíš. Ježíš, jak vidíte, začíná svou službu vyzýváním všech, aby „činili pokání, **protože se blíží Boží království**“ (Marek 1:14-15). Více než to, Marek nazývá toto kázání Ježíšova evangelia ohlašováním **Božího evangelia** (Marek 1:14). Neexistuje vyšší autorita než tato! Lidé ve dnech Ježíše **věděli, co znamená Boží království**. Znamenalo skvělý čas, kdy Bůh nastolí svého vyvoleného Mesiáše na obnovený Davidův trůn v Jeruzalémě, což bude mít za následek světový mír a odzbrojení (Luk 1:33; Iz 2:1-4; Luk 2:25; Skutky 1:6, atd.).¹

„Boží evangelium“ je úžasně sjednocující klíčová věta a titul v Novém zákonu. Ježíš oznamoval „**Boží evangelium**“ (Mar 1:14–15). Prikázal víru v evangelium Království. Pavel zarámoval celé své učení v Římanům tak, že jej nazval „Božím evangeliem“ (Řím 1:1; 15:16). Pavel často kázal Boží evangelium bez finančních poplatků (2 Kor 11:7). V 1. Tesalonským 2:2, 8, 9 a v 1. Petrově 4:17 je **Boží evangelium** nejdramatičtější informací pro celé lidstvo.

Ježíš oznamoval toto Království a poté navázal těmito naléhavými slovy: „Čiňte pokání [radikálně změňte svou mysl a svůj život] a **věřte tomu evangeliu o Království**.“ Prikaz je jasný – Mesiáš nám prikazuje věřit tomuto evangeliu Království. Jinými slovy, máme věřit Božímu velkému světovému plánu pro nás a pro všechny ostatní. Tam začíná víra (důvěra). Zde začíná „poslušnost víry“ (Řím 1:5; 16:26). Zahrnuje to, jak nyní víme, víru v **obětní zástupnou Ježíšovu smrt, jež usmírňuje hříchy, a samozřejmě v jeho vzkříšení třetího dne**. Kromě toho ovšem také víru v Ježíšovo stávající spočívání po Otcově pravici v nebi (**Ž 110:1** atd.). Mesiáš po pravici je „můj pán“, nikoli „můj Pán“, jak je mnohokrát nesprávně podáno. Ježíš je „můj pán“ Mesiáš, Pán Mesiáš Lukáše 2:11 a 1:43: „můj pán“ (srv. Jan 20:13).

V Hebreům 2:3 je jednoduchá pravda o evangeliu spásy dobře zhuštěna. Učí nás, že Ježíš byl prvním kázatelem **evangelia spásy**. Hebreům 5:9 podává toto jednoduché tvrzení: „Spása je založena na **poslušnosti Ježíše**.“ Ježíš řekl přesně to samé v Janovi 3:36. Předkládá nám strohou volbu: buď **věřit** v Syna, nebo ho **neposlouchat**. Věřit, že Ježíš má mít „život nadcházejícího věku“. Neposlechnout Ježíše znamená být pod Boží hněvem (Jan 3:36). Právě proto Pavel definuje pravou víru jako „**poslušnost víry**“. Víra není skutečná, pokud nejde ruku v ruce s poslušností a poslušnost bez víry a důvěry v evangelium, jaké kázali Ježíš a Pavel,

¹ Billy Graham napsal, že křesťanskou nadějí je „leštit duhy“ v nebi a „připravovat rajská jídla“ (*Hope for the Troubled Heart*, str. 214). Myslíme si, že by mělo čtenáře vyplašit, jak daleko se někteří dostali od biblické Kristovy myslí.

není poslušnost. (Příkaz, že jsme všichni pokřtěni ve vodě, abychom prokázali náš závazek vůči Bohu a Ježíši /Skutky 2:38; 8:12 atd./, je také jedním z nesmlouvavých požadavků NZ.)

Zamyslete se nad tím, jak bibliční pisatelé dělají věci dvojnásobně jasnými a důraznými. Rámují své spisy stejným klíčovým konceptem. Jinými slovy, začínají a končí tím, co musí říci, opakováním stejné myšlenky. Je to vynikající způsob, jak systematicky a efektivně učit.

Všimněte si, jak Ježíš v blaženstvích začíná odkazem na Království a dokončuje řadu souběžných výroků odkazem na Království (Mat 5:3-10). Není tedy divu, že Ježíš vyslovil tato úžasná prohlášení o smyslu evangelia: „Hleďte především Boží Království a všechny jeho způsoby, jak jednat správně, a všechny tyto věci vám budou přidány“ (Mat 6:33). Tak také při Pánově modlitbě. Království je na začátku i na konci. Ježíš oznámil své základní, odhalující, profesní prohlášení slovy: „Musím oznamovat [jsem božsky přinucen oznamovat] evangelium Království také ostatním městům: **k tomu mě pověřil BŮH**“ (Lukáš 4:43). To je také naše křesťanské pověření (Mat 28:19-20).

V podobenství (ilustrativní příběh) o rozsévači a semenu Ježíš čerpal ze starozákonní myšlenky, stejně jako když mluvil o narození z ducha (srov. Iz 32). Ježíš byl velmi obeznán s nesmírně nadějnými slovy Jeremiáše 30 a 31, s kapitolami oplývajícími vyhlídkou na národní radost a obnovení Izraele, po budoucí době velkého soužení, „době Jákobova souení“ (Jer 30:7). V Jeremiášovi 31:27-31 Ježíš četl tato slova: „Přicházejí dny, praví PÁN Bůh, kdy **oseji** Izrael a Judu semenem člověka a skotu. Když jsem na ně dohlížel s úmyslem strhnout a vykořenit, zbořit a zničit a uvalit neštěstí, tak nyní [v té budoucí době] na ně budu dohlížet, aby stavěli a sázeli... Přicházejí dny, kdy uzavřu novou smlouvu s lidem Izraele a Judy.“ Osévání je symbolem prosperity a potomstva. Nyní si všimněte Ozeáše 2:23: „**Zaseji** ji [Izrael] pro sebe do země; a budu milovat tu, která nebyla milována, a řeknu těm, kteří nebyli mým lidmi: ‚Jsi můj lid!‘; a řeknou: ‚Jsi můj Bůh.‘“

Ježíš tato slova dobře znal a viděl jako svůj úkol Mesiáše používat zachraňující evangelium Království, **zasévat a sázet** mezinárodní Boží lid ještě před budoucím zotavením Izraele a Judy. Ježíš vyšel **zasévat semeno znovuzrození** a obrácení, zárodka budoucí nesmrtelnosti. Snažil se mezi lidmi přivodit znovuzrození a přeměnu mysli; nabídka byla nejprve poskytnuta Židům a poté celému světu. Prostřednictvím velkého pověření Ježíš vytvářel nový mezinárodní Boží lid, svaté. Tento proces vyžaduje znovuzrození pod vlivem tvořivého Božího ducha působícího skrze evangelium Království. Zasévání a sázení králů a vládců byla biblická představa (Iz 40:23, 24).

Pro Ježíše byli a jsou příjemci znovuzrození školeni a připravováni pro královskou funkci v nadcházejícím království. Tento proces získání místa v budoucím království má být „skrze mnohá soužení“ (Skutky 14:22). Navy SEALs (útvary speciálních sil námořnictva USA) jsou školeny a testovány v náročných podmínkách. Vládcí budoucí světové vlády musí být také testováni a zkoušeni různými způsoby. Ježíš a Bůh sledují své lidi „rentgenovými“ očima, zkoumající srdce a mysl, což je aktivita, kterou Ježíš nyní sdílí s Jahvem (Ž 7:9; Zj 2:23; Jer 17:10). Bůh „hledá muže a ženy, kteří Ho uctívají v duchu a pravdě“ (Jan 4:23–24). Chce pro svou vládu lidi, kteří se vzdají všeho kvůli uřednictví u jeho Syna. Ježíš řekl, že pokud se pro něj nechceme vzdát všeho, nemůžeme být ani jeho uředníky (Luk 14:26).

Naléhal na nás těmito varovnými slovy: „Usilujte, snažte se vstoupit do [Království] úzkými dveřmi“ (Luk 13:24). "Úzká je brána a sevřená cesta, která vede k životu, a těch, kteří ji nalézají, je málo. Varujte se falešných proroků (podvodných kazatelů), kteří k vám přicházejí oblečení jako ovce, zatímco vespod jsou divocí vlci... Ne každý, kdo mi říká: ‘Pane, Pane,’ vstoupí do nebeského Království [Božího království], ale pouze ti, kteří činí vůli mého nebeského Otce. Až přijde ten den, mnozí mi řeknou: ‘Pane, Pane, ne-

prorokovali jsme ve tvém jménu, nevyháněli demony ve tvém jménu a ve tvém jménu neprováděli mnohé zázraky?’ Pak jim řeknu jasně: ‘Nikdy jsem vás neznal. Z mého pohledu; vaše skutky jsou zlé.’“ (Mat 7:14-23).

Znovu vidíme potřebu „poslušnosti víry pro spasení“. Nejprve máme poslouchat Boží evangelium o Království (Marek 1:14–15). Nechť vás nikdo neuvádí v omyl tím, že říká, že pro nás existuje jiné evangelium! Pavel vždy kázal **stejně evangelium Království** jako Ježíš (Skutky 19:8; 20:25; 28:23; Židům; 28:30-31: všem ostatním; srov. Filip ve Skutcích 8:12). Pavel orámoval knihu Římanům slovy o „poslušnosti víry“ v 1:5 a 16:26. Rovněž nazval své zachraňující evangelium stejným názvem, jaký je dán evangeliu Království, jež kázal Ježíš v Markovi 1:14-15. Nazýval je Boží evangelium (Řím1:1; 15:16). Pečlivě si všimnete, že Pavel vůbec nerozlišoval mezi **evangeliem Boží milosti a kázáním evangelia o Království** (Skutky 20:24-25). Kázat nebo zamilovat si jiné evangelium než jedno evangelium Království, znamená dostat se pod kletbu (Gal 1:8-9).

Téma být znovu narozen skrze ducha a semeno je rozvíjena v Ježíšově slavném podobenství o rozsévači a semenu. Semeno, které musí být zaseto v našich srdcích a myslích, je ztotožněno a vymezeno jako „slovo [evangelium] o Království“ (Mat 13:19). Lukáš to zkrátil na „Boží slovo“ (Luk 8:11) a Marek to připomíná jako „slovo“ (Mar 4:14). Nesprávné vymezení tohoto evangelia/slova je zdrojem všeho klamu. Poslouchejte Ježíšova slova v Lukášovi 8:11-12. Ježíš začal tím, že vymezil evangelium jako Boží slovo (rozhodně ne pouze synonymum pro Bibli, která se nazývá „Písma“).

Potom sledujte s největší pozorností úžasné učení Ježíše v Lukáši 8:12: „Semeno podél cesty znamená ty, kteří slyší slovo [Evangelium království, Mat 13:19], a potom přichází ďábel a odnáší z jejich srdcí slovo [evangelium] ze strachu, že by měli **uvěřit a být spaseni**.“ Tento text, jak jsem říkával studentům, by měl být kázán několikrát každou neděli! Je to brilantní shrnutí zachraňujícího evangelia, zprávy, která určuje, zda nesmrtnost v království nakonec získáme či ne! Ano, nesmrtnost! Nejohromnější problém v našem životě – zdaleka největší. Evangelium je něčím, co je třeba poslouchat! „Ti, kteří odmítají poslouchat evangelium našeho Pána Ježíše Krista“ (2 Tes 1:8), se neobrátí, jsou neschopní záchrany. Evangelium musí být ovšem vymezeno dříve, než je možné se mu inteligentně podrobit.

Stejně semeno a znovuzrození u Petra

Zdá se, že si mnozí neuvědomují, že Petr, který celé hodiny poslouchal učení a kázání evangelia od svého pána, Ježíše, opakoval celou zprávu podobenství o semenu a rozsévači. Můžeme to číst v 1. Petrově 1:22-25. Začíná takto: „Protože jste se očistili v poslušnosti pravdě [uvěřili jste a poslouchali jste evangelium Království, Skutky 8:12], vytvářející opravdovou náklonnost ke svým spolu křesťanům, milujte se vzájemně celým svým srdcem, vší svou silou. Byli jste **zrozeni znovu** ne smrtelným, ale nesmrtelným semenem skrze živé a trvalé slovo Boží. Jak říká Písmo: ‘Všichni smrtelní jsou jako tráva; všechna jejich sláva jako polní květina. Tráva vadne, květ opadá, ale Pánovo slovo [evangelium] trvá navždy’, a toto ‘slovo’ je evangelium [Království, Mat 13:19] které vám bylo kázáno.“

Petr byl vynikající Ježíšův učedník. Je zapsán ve vedoucí pozici mezi dvanácti (Mat 10:2). Slyšel Mesiáše kázat Království evangelium/podobenství o rozsévači znovu a znovu, dokonce z loďky k lidem stojícím na břehu! Petr zde kombinuje myšlenku „**byvše znovuzrození**“ – pozastavte se zde a všimněte si, že každý, kdo říká, že se nemůžete znovu narodit až do budoucího vzkříšení, je velmi na omylu! — „zrozen znovu ne z pomíjivého, ale ze semene nesmrtnosti“ (1 Pet 1:23). Přemístejte o této úžasné pravdě. Naše fyzické životy pocházejí ze semen našich otců. Naše nesmrtnost pochází ze semene nesmrtnosti poskytovaného Bohem Stvořitelem, Bohem a Otcem Izraele a Ježíše.

Není divu, že „se musíte znovu narodit“, pokud doufáte, že budete žít navždy (Jan 3:7). A „byvše znovu zrozen“ nám přikazuje hledat mléko slova (to není nenarozený plod!) „Stejně jako novorozené děti, jimiž jste, měli byste toužit po čistém duchovním mléku, abyste mohli prospívat. a vyrůstat k záchraně. Neboť jste určitě okusili, že Pán je dobrý.“ (1 Pet 2:2-3).

Petr pak dále předává Božímu lidu jasnou představu o jejich skutečné totožnosti jako věřících: „Tak přijďte k Ježíši, k živému kameni, který byl lidmi odmítnut, ale byl vyvolen Bohem a má pro něho velkou cenu. Vy také jako živé kameny [jako ty například v chrámové budově] musíte být zabudováni do chrámu a utvářet svaté kněžství, abyste nabízeli duchovní oběti přijatelné Bohu skrze Ježíše Krista... Jste vyvolená **rasa, královské kněžstvo, zasvěcený národ, lid prohlášený Bohem za své vlastnictví**, abyste ohlašovali slavné skutky toho, který vás povolal z temnoty do svého úžasného světla. Kdysi jste vůbec nebyli lidem, ale teď jste Boží lid. Kdysi jste byli mimo jeho milosrdenství; ale teď už dál mimo nejste“ (1 Pet 2:4-10). Petr zde převzal označení identity starověkého lidu Izraele a použil je na mezinárodní pravou Církev. Právě Izrael byl určen být kněžími a králi pro Boha (Exod 19:6). Nyní je toto privilegium převzato pro mezinárodní Církev. To není všechno: Izrael měl být zvláštním pokladem patřícím Bohu. A toto imponující postavení je nyní dáno Církvi v Titovi 2:14 a v 1. Petrovu 2:9.

Jediným národem, kterým byl Izrael, je nyní jediný svatý národ, Církev (1 Pet 2:9). Těmto lidem Ježíš řekl: „Neboj se, malé stádo: Potěšením vašeho Otce je dát vám Království (Luk 12:32). Království bylo odňato Židům nepřátelským k Ježíši a bylo dáno malému stádu, jehož členové nesou ovoce ze semene Království (Mat 21:43).

Existuje ovšem také budoucí uzdravení pro nyní osleplé a zatvrzelé etnické Izraelity (viz Řím 9–11 a mnoho prorocství v hebrejské Bibli).

Petr je také nadšen údělem věrných, kterým je podle Pavla v Římanům 2:7 přikázáno „usilovat o slávu a čest a nesmrtelnost“. Petr popsal „naše nové zrození [byvše zrozeni znovu] do živé naděje [budoucího království]“ (1 Pet 1:3). Petr vyrovnává současné zkoušky a soužení, které přicházejí ke všem věřícím, s velikostí budoucího údělu křesťana: „Mnohem cennější než zlato, které podléhá zkáze, je víra, která ob stojí ve zkoušce. Tyto zkoušky přicházejí k vám, aby se **vaše víra** mohla ukázat jako hodná veškeré chvály, slávy a cti, když se zjeví Ježíš Kristus.“ (1 Pet 1:7). Ano, „vaše víra“!

Jakub, Ježíšův nevlastní bratr, byl stejně zaujat základním učením o tom, jak získat nesmrtelnost v Království. Dal nám podobný obrázek **znovuzrození** ve srovnání s narozením od matky: „Neudělejte chybu, mí drazí přátelé. Každá dobrá a velkorysá akce přichází shora [srv. „narozen shora“ v Jan 3:5], od Otce, který stvořil nebeská světla. U něj neexistuje žádné kolísání, žádné hrátky pomíjivých stínů. Podle vlastního výběru **nás přivedl ke zrození** slovem Pravdy, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření“ (Jakub 1:16–18). Jakub nepochyboval o údělu křesťanů, jenž prorokoval Daniel: „Mnoho z těch, kdo spí v prachu země, se probudí, někteří **do života nadcházejícího věku** [‘trvalý’, ‘věčný život,’ asi 40krát v NZ] a někteří do hanby věčného opovržení [zničení v ohnivém jezeře]. Moudří vůdci budou zářit jako jasná klenba nebes, a ti, kdo usměřňují lidi pravou cestou, budou jako hvězdy na věky věků“ (Dan 12:2-3). Ano, Bůh má své hvězdy, které nelze srovnávat se světskou verzí!

Jan v 1. Janově 3:9 mluví se stejnou vášní o **Božím semenu** v křesťanském věřícím. Podobenství o rozsévání je ovšem jeho vztažným bodem. Bůh je rodičem všech skutečných věřících přenesením semene nesmrtelného Boha a umístěním do věřícího skrze **evangelium Božího království, Boží evangelium**. 1. Janův 5:1 hovoří o Bohu jako o „ploditeli, rodiči“ a věřící jsou ti zplomení, zrození znovu z evangelia. Ježíš v 1. Janově 5:18 je jedinečným Synem, který byl zplomen, přiveden k existenci, a jako Boží Syn zázrakem zplomení,

nyňi ochraňuje věřící, kteří byli zplozeni Bohem, tj. regenerováni (zde nečtete KJV, což je v tomto verši poškozeno).

Pavel často hovořil o spáse jako pramenící ze stejného zaslíbení evangelia. "Vy, bratři a sestry, jste dětmi [tj. znovu zrozenými] slibu" (Gal 4:28). Slib v této souvislosti byl slib daný Abrahamovi, v abrahamovské smlouvě, která je základem evangelia NZ („evangelium bylo kázáno předem Abrahamovi“, Gal 3:8). Abrahamovi bylo slíbeno vlastnictví (země, Království), potomstvo (semeno, Mesiáš) a blahobyt (každé možné požehnání). Slib Abrahamovi, řekl Pavel, byl, že „bude dědicem, dědicem světa“ (Řím 4:13). (Viz článek „Slib Abrahamovi, že bude dědicem světa“ na naší stránce restorationfellowship.org a moje kniha *Our Fathers Who Aren't in Heaven*).

Zde je totéž učení evangelia v Efezským 1:13: „V Kristu, také vy, po slyšení poselství Pravdy, evangelia vaší spásy, když jste uvěřili [srv. Mar 1:14–15: ‘Čiňte pokání a věřte evangeliu Království’], byli jste v Kristu zapečetěni svatým duchem zaslíbení [tj. vašeho budoucího dědictví Království].“ Znovu v Efezským 2:12: „Pamatujte, že jste byli v té době odděleni od Mesiáše, vyloučeni ze společenství Izraele, a cizinci ke smlouvám zaslíbení, bez naděje a bez Boha [řecky: ateisté!] ve světě.“ Dále říká, že nyní jako věřící v Království jsou součástí společenství pravého Izraele, pravého lidu Božího, spoluobčanů se svatými.

Pavel opakuje totéž téma znovu a znovu. V Galatským 3:1-5 je Pavel vyzývá, aby pochopili, že duch je přijímán jako odpověď na inteligentní „slyšení s vírou“ – inteligentní přijetí jediného evangelia Království.

Duch, jak řekl Petr tak dobře, je „dán těm, kdo poslouchají Boha“ (Skutky 5:32). A „duch je pravda“ (1 Jan 5:6), protože Ježíšova slova „jsou duch a pravda“ (Jan 6:63). Úplný seznam všech synonymních pojmů popisujících evangelium, viz Appendix 1 v mé knize *The Amazing Aims and Claims of Jesus*.

Význam tohoto tématu

Mnozí návštěvníci bohoslužeb pamatují na Ježíše jen jako na toho, kdo zemřel a vstal. Tato fakta jsou ovšem naprosto ústřední pro evangelium, ale **nejsou celým evangeliem**. Smrt a vzkříšení jsou vybírány mezi životně důležitými prvky evangelia, jak řekl Pavel v 1. Korintským 15:1-3 (*en protois*). Evangelium však bylo nejprve kázáno Ježíšem, a ten po dlouhou dobu neřekl nic o své smrti a vzkříšení (viz Matouš 16:21: **začal** mluvit o své smrti). Neustále kázal Království.

Ježíš položil základy celého evangelia oznamováním evangelia Království, které Marek definuje jako „Boží evangelium“. Ježíšovým prvním příkazem bylo, že máme věřit tomuto evangeliu Království. Právě tam začíná poslušná víra (Řím 1:5; 16:26).

Ježíš vybalil velkou zachraňující pravdu evangelia Království v **podobnosti o semenu a rozsévači**. Ježíš poznamenal, že žádné z jeho podobností nelze uchopit, pokud nebylo nejprve pochopeno klíčové podobnosti o rozsévači (Mar 4:13). Pokání, obrácení a nový život v přípravě na nesmrtelnost v nadcházejícím království jsou produktem tohoto semenného poselství o Království. V Markovi 4:11-12 Ježíš pronesl tato úžasná slova: “Bůh vám [skutečným věřícím] předal tajemství [odhalený plán] Království, ale těm, kdo jsou vně, se dostává vše v podobnostech [v tom případě nevyzpytatelné záhady a hádanky!], takže [citován Izaiáš 6:9-10] mohou vidět a nevnímat a slyšet, ale nechápat. Jinak [kdyby pochopili] by byli schopni činit pokání a dostat odpuštění od Boha.”

Toto je ohromující kázání, **opakující Ježíšova první slova v Markovi 1:14-15**: „Čiňte pokání a věřte Božímu evangeliu o Božím království.“ Bez jasného pochopení evangelia Království není možné pokání a odpuštění! Lukáš 8:12 je stejně strhujícím učením od Mesiáše Ježíše. Dábel velmi dobře ví, co je v sázce ve věci inteligentní reakce a **víry v evangelium Království**, jaké kázal Ježíš a všichni pisatelé NZ: „Když někdo

slyší, je vystaven Božímu slovu [evangelium o Božím království, Mat 13:19; Mar 1:14, 15], ďábel přichází a náhle uzme zprávu z jeho srdce, **takže tomu nemůže uvěřit a být spasen.**“ (Lukáš 8:12).

NZ církev věrně kázala to samé **evangelium Království** a vyžadovala víru v poselství evangelia Království dříve, než byli muži a ženy připraveni být pokřtěni ve vodě a stát se součástí Kristova těla. Toto je celá pointa Skutků **8:12**, snadno zapamatovatelná s ohledem na právě diskutovaného Lukáše **8:12!**

Jakmile bylo **evangelium Království** uchopeno, musí věřící zůstat v poslušné víře až do konce. „Někteří lidé,“ učil Ježíš, „uvěří na chvíli a pak odpadnou“ (Luk 8:13). Semenné poselství evangelia Království musí být uchováno a musí přinést potřebné ovoce, což má za následek úspěšný vstup do dědictví Božího království, až přijde. V USA si v současné době zvolený prezident vybírá svůj kabinet, hledá nejkvalifikovanější a nejtalentovanější personál pro různá pracovní místa ve vládě. Přesná obdoba se nachází v biblickém učení a kázání Království. Ježíš Mesiáš a Král Království byl „v záležitostech svého Otce“ (Lukáš 2:49) – a stále je dodnes, vybírá ty, kteří budou poctěni vládními pozicemi v první skutečně úspěšné světové vládě (Dan 7:18, 22, 27; 1 Kor 6:2; 2 Tim 2:12; Zj 5:10; 20:1-6; Luk 19:17: "Výborný služebníku, máš na starosti 10 měst"). "Přijď tvé království!" (Mat 6:10). Boží království rámuje Pánovu modlitbu jako ústřední a nejdůležitější téma velkého Božího plánu světa. Daniel 7:27 je udivující vize světa a jeho společností takových, jaké budou, až bude znít 7. trubka oznamující návrat Mesiáše (Zj 11:15-18)